

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Ved Biskop Mynsters Død

Citation: Kierkegaard, Søren: "Ved Biskop Mynsters Død", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 14*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2010 .
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-bmd-txt-root.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 14

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Ved Biskop Mynsters Død

Mc. 13, 2 ... seer Du disse store Bygninger?

der skal ikke –

Den 31te Marts 18541.

S. Kierkegaard.

Saaledes havde det vistnok været det Ønskeligste: det var endt med, at Biskop Mynster, og saa høitideligt som muligt, ligefrem sagde Folket, at det han har repræsenteret, ikke var det nye Testamentes Christendom, men – om man saa vil – en from Formildelse, Fortoning, paa mangfoldig Maade indhyllet i Sandsebedrag.

Det skete ikke!

For mit Vedkommende, jeg staaer uforandret ved min Paastand, kun at jeg nu høit og offenkendt udtaler det, betræffende hvilket jeg hemmeligt forholdt mig til den afdøde Biskop, skjult for hans Fjender – thi mod dem kæmpede jeg for ham – skjult for de Mange, som vel Intet anede: officiel Christendom, den officielle Christendoms Forkyndelse er, hverken i den ene eller i den anden Forstand, det nye Testamentes Christendom. I ethvert Tilfælde maa dette da tilstaaes og saa høit og aabenlyst som muligt, at Styrelsen, om det maatte behage den, kunde komme til at gribe ind, og vi da faae at see, om den vil tillade en saadan Christendoms Forkyndelse. Men uden en saadan Tilstaaelse er den officielle Christendoms Forkyndelse, ved at udgive sig for at være det nye Testamentes Christendom, et – ubevidst eller velment – Sandsebedrag. Christendommen kan ikke være tjent med, at dette kaldes Christendom i Betydning af at være det nye Testamentes Christendom; og christeligt kan Menigheden ikke være tjent dermed, thi den bliver ikke opmærksom paa, hvad Christendom efter det nye Testamente er.

* *
*

Mariæ Bebudelsesdag.

O, hvo Du end er, hvem dette kommer for Øie, min Ven: naar jeg læser i det nye Testamente vor Herres Jesu Christi Liv paa Jorden og hvad han forstod ved det at være Christen – og jeg da tænker paa, at nu ere vi Christne i Millionvis, ligesaa mange Christne som vi ere Mennesker, at der fra Slægt til Slægt afgives Christne i Millionvis til Evighedens Eftersyn: frygteligt! Thi at dette ikke hænger rigtigt sammen, Intet kan være vissere. Siig det da selv, hvad hjælper det dog – og var det end nok saa fromt og velment! – hvad hjælper det (kjærligt?) at ville bestyrke Dig i den Indbildning at Du er Christen, eller at ville forandre Bestemmelsen af det at være Christen, formodenligen for at Du desto tryggere kan nyde dette Liv, hvad hjælper det dog, eller rettere, er dette ikke just at skade Dig, da det er at hjælpe Dig til at lade Timeligheden christeligt ubenyttet – indtil Du saa staaer i Evigheden, hvor Du ikke er Christen, dersom Du ikke var det, og hvor det er umuligt at blive det? Du, som læser dette, siig selv: har jeg ikke havt Ret og har jeg ikke Ret: at først og fremmest maa der gøres Alt for at faae det aldeles bestemt, hvad der i det nye Testamente fordres til at være Christen, først og fremmest maa der gøres Alt, for at vi dog kunne blive opmærksomme?